

Moja priča o Kini

Kada se u Evropi spomene Kina, svaki čovjek ima potpuno različito viđenje i doživljaj najmnogoljudnije zemlje. Ono što uglavnom svima bude zajedničko jeste kliše: Kineski zid, Panda, kao i masovna proizvodnja. Međutim, jako mali broj ljudi doživi Kinu kao kolijevku civilizacije i uglavnom ne može razumjeti do kojeg nivoa se razlikuje od zapada po svim mogućim parametrima. Kina se istinski može doživjeti kada dođete u nju i kada dozvolite da vas uvuče u svoj svijet.

U Kinu sam došao kao dio grupe Instituta Konfucije na Univerzitetu Crne Gore, kao učesnik ljetnjeg kampa kineskog jezika od 6 do 20 jula. Prvi kontakt sa, do skoro, "uspavanim divom" bio je prilikom dolaska u Peking. Već na prvi pogled se moglo vidjeti da je riječ o jako velikoj i organizovanoj zemlji. Peking, grad koji po svim mjerilima pripada samom svjetskom vrhu, sadrži toliko toga modernog i urbanog, koje je uklopljeno sa tradicionalnim na jako dobar način.

Ovdje je naša grupa imala privilegiju da posjeti najveći trg na svijetu Tiananmen skver, Zabranjeni grad, Ljetnju palatu, Nebeski hram, Olimpijski trg, Kineski zid i mnoge druge znamenitosti. Besprekorna arhitektura i duh tradicije su ono što se jako dobro može vidjeti na svim važnijim mjestima, kao i u čitavom gradu. Uživali smo u nevjerovatno ukusnoj hrani i probali mnogo tradicionalnih jela, od čega bih posebno izdvojio Pekinšku patku.

Nakon Pekinga vozom smo prešli 1600 km za svega 7h i stigli u glavni grad Hunan provincije - Čangša. Ovaj grad, koji po veličini i broju stanovnika ne spada ni među prvih 20 gradova Kine, bio bi u samom vrhu najmnogoljudnijih evropskih gradova. Ovdje smo imali prilike da upoznamo dosta studenata sa svih meridijana i da u sklopu kampusa Tehničkog Univerziteta boravimo, učimo i polažemo drugi nivo HSK testa. Bio sam iznenađen koliko su domaćini bili predusjetljivi, organizovani i uložili mnogo truda da nama boravak učine što boljim. Ovdje bih naročito izdvojio iznenađenje koje su nam priredili na dan državnosti, kada su 13. jula u pabu u centru grada pustili himnu Crne Gore u znak poštovanja prema nama i našoj zemlji.

Boraveći u Pekingu i Čangša, uspio sam da makar malim dijelom doživim duh kojim ovi gradovi žive, kao i ritam života običnih ljudi. U glavnom gradu NR Kine, a kasnije ću se uvjeriti i širom zemlje, uspjeli su da naprave veoma dobar spoj tradicionalnog i modernog. Štaviše spojili su dva potpuno različita politička sistema, uveli toliko izmjena, prošli mnogo trnovit istorijski put, a ipak uspjeli da sačuvaju ono što ih čini jedinstvenim, a to je njihova kultura i pogled na svijet. Ono što me najviše od svega iznenadilo i oduševilo, nisu gradovi i veliki rast Kine, koji se evidentno vidi na svakom koraku, već ljudi i njihova tradicija, poštovanje, požrtvovanost i posvećenost prema svemu.

Veoma sam zahvalan organizatorima na besprekorno organizovanom ljetnjem kampu, domaćinima koji su se prema nama ophodili sa izuzetnim poštovanjem, kao i profesoru Wangu koji se dodatno potrudio da nam ugođaj bude još bolji. Nakon povratka kući ostala je velika želja da se u što skorije vrijeme vratim tamo, a svim ljudima šaljem preporuku da obavezno posjete Kinu i dožive jedno sjajno iskustvo.